

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/122/2017
Identifikačné číslo spisu: 5710202460
Dátum vydania rozhodnutia: 18.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5710202460.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a členov senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v spore žalobkyne F. O. bývajúcej v X., zastúpenej advokátkou JUDr. Zuzanou Tomášovou, so sídlom v Považskej Bystrici, Železničná 90/12, proti žalovanému Ing. P. O. bývajúceho vo V., zastúpenému advokátom JUDr. Tomášom Zbojom, so sídlom v Martine, Kuzmányho 9, o vyporiadanie BSM po rozvoze, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 7 C 53/2010, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. novembra 2016 sp.zn. 5 Co 88/2016 takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Martin (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 28. októbra 2015 č.k. 7 C 53/2010-1289 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal motorové vozidlo značky Fiat Punto 1,2 ev. č. F. v zostatkovej hodnote 3.317 € a parcelu nachádzajúcu sa v kat. území K. zapísanú na Okresnom úrade Považská Bystrica, odbor katastrálny na LV č. XXX, parc. č. CKN 563/14 - orná pôda vo výmere 1.403 m² v zostatkovej hodnote 16.443 €. Do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal rodinný dom postavený na parcele č. 3164/84, súpisné číslo 5543, zapísaný na LV č. XXXX na Okresnom úrade Martin, odbore katastrálnom, nachádzajúci sa v kat. území V. v zostatkovej hodnote 148.451 € a ďalej PC notebook compact armada v zostatkovej hodnote 36,82 €, koženú sedaciu súpravu v zostatkovej hodnote 2.483,58 €, 5 kusov štýlových drevených nábytkov v obývačke v zostatkovej hodnote 1.999,73 €, umelecké dielo olejomalba od I. V. v zostatkovej hodnote 312,38 €, 3 kusy umeleckého diela obrazy od akademického maliara B. v zostatkovej hodnote 197,50 €, nábytok v detskej izbe v zostatkovej hodnote 170,98 €, 2 komody v zostatkovej hodnote 95,53 €, písací stolík so stoličkou v zostatkovej hodnote 25,81 €, koberec v zostatkovej hodnote 3,03 €, nábytok v spálni v zostatkovej hodnote 456,13 €, ratanové kreslo podnožka, nôž na prádlo v zostatkovej hodnote 64,27 €, nábytok v predsieni v zostatkovej hodnote 135,43 €,

nábytok v kúpeľni na prízemí v zostatkovej hodnote 48,20 €, nábytok v kúpeľni na poschodí v zostatkovej hodnote 129,99 €, mikrovlnná rúra v zostatkovej hodnote 7,04 €, vybavenie kuchyne v zostatkovej hodnote 41,95 €, záclony a garníže v zostatkovej hodnote 15,46 €, elektrický ohrievač v zostatkovej hodnote 7,01 €, televízor Finlux v zostatkovej hodnote 47,55 €, zosilovač Onokyon v zostatkovej hodnote 60,85 €, reproduktory Tanoy 4 kusy v zostatkovej hodnote 219,78 €, DVD prehrávač v zostatkovej hodnote 107,38 €, krbové kachle v zostatkovej hodnote 229,55 €, kosačku na trávu v zostatkovej hodnote 41,74 €, záhradný nábytok so snečníkom v zostatkovej hodnote 80 €, hojdačku v zostatkovej hodnote 26,47 €, čerpadlo na vodu do studne v zostatkovej hodnote 10,14 € a elektrickú pílu na drevo reťazovú v zostatkovej hodnote 37,63 €, všetko spolu v zostatkovej hodnote 7.091,85 €. Žalovanému uložil povinnosť vyplatiť žalobkyni sumu 66.279 € do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie o trovách konania si ponechal na samostatné rozhodnutie do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Súd dospel k záveru, že čistá hodnota BSM predstavuje sumu 151.420,91 €, z toho polovica sa rovná sume 75.710,45 €. Žalovaný by mal dostať veci v hodnote 89.263,85 € (75.710,45 € + 920,40 € - polovica zo sumy vybratej žalobkyňou bez súhlasu žalovaného z účtu vedeného v banke + 12,633 € - suma, ktorú vniesol do BSM zo svojich peňazí žalovaný). Keďže žalovanému boli prikázané veci v hodnote 155.542,85 €, čo je o 66.279 € viac, túto sumu uložil žalovanému vyplatiť žalobkyni z titulu vyporiadania BSM. Rozhodnutie o trovách konania si v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. ponechal na samostatné rozhodnutie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalovaný.

2. Krajský súd v Žiline rozsudkom z 29. novembra 2016 sp.zn. 5 Co 88/2016 rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP). Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom sa vysporiadal s odvolacími námietkami žalovaného. Dospel k záveru, že v prejednávanej veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie za účelom ustálenia masy BSM so zameraním sa na sporné hnutelné veci, určenie hodnoty nehnuteľností - rodinného domu a pozemku, ako aj posúdenia rozsahu finančných prostriedkov - spoločných použitých žalobkyňou a žalovaným na nadobudnutie vecí patriacich do BSM, ako aj vložených samostatne žalobkyňou a žalovaným. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“). Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanoveniami § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalovaný namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné. Podľa názoru žalovaného súd postupoval v rozpore so zákonom, keď po vypracovaní znaleckého posudku Ing. Barbuščákom, nariadil vypracovanie ďalšieho znaleckého posudku znalcom Ing. Pavlom Appelom, ktorý ohodnotil pozemok na sumu 16.400 €, pričom súd aj napriek markantne rozdielne určenej hodnoty pozemku nevyhovел návrhu žalovaného na vyhotovenie kontrolného znaleckého posudku. Mal za to, že rozhodnutia súdov nižších inštancií sú založené na nedostatočných skutkových zisteniach a ich nesprávnom právnom posúdení. Namietal, že súd nesprávne ustálil masu BSM, keď v rozpore s vykonaným dokazovaním nezahrnul pôžičku matky žalovaného do BSM. V tejto súvislosti taktiež namietal nezohľadnenie majetku žalovaného (peňažné prostriedky z predaja auta, garáže a bytu) vynaloženého na majetok patriaci do BSM. Zároveň podľa jeho názoru súd nesprávne posúdil peňažné prostriedky vo výlučnom vlastníctve žalovaného nachádzajúce sa na ním uvedených účtoch. Taktiež súd nevyhodnotil poisťné zmluvy. Žalovaný ďalej namietal, že súd prikázal do jeho výlučného vlastníctva rodinný dom bez príslušenstva, ktorého hodnotu ustálil na sumu 148.451 €, pričom táto vyplývala zo znaleckého posudku ako hodnota nehnuteľnosti, avšak aj s príslušenstvom. Súd sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, že namietané príslušenstvo nepatrí do BSM. V súvislosti s ocenením rodinného domu namietal, že súd nezohľadnil, že od vyhotovenia znaleckého posudku do rozhodnutia veci samej uplynuli 4 roky, ako ani nezohľadnil predložené vyjadrenia realitných kancelárií, kde hodnota domu bola uvádzaná v rozmedzí 80.000 až 90.000 €. Žiadal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalovaného navrhovala dovolanie žalovaného zamietnuť.

5. K vyjadreniu žalovanej sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý zotrval na podanom dovolaní.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. V danom prípade bolo dovolanie podané za účinnosti nového civilného procesného kódexu. Aj za účinnosti CSP treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj naďalej nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (1 Cdo 6/2014 , 3 Cdo 209/2015 , 3 Cdo 308/2016 , 5 Cdo 255/2014).

8. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. V danom prípade žalovaný prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP a zároveň aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

11. Z ustanovení CSP, ktoré sa vzťahujú na dovolacie konanie, nevyplýva jednoznačne, či prichádza do úvahy súbežné uplatnenie prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP, ako aj v zmysle § 421 CSP.

12. Veľký senát občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktorého právny názor je pre senáty najvyššieho súdu záväzný (§ 48 ods. 3 veta prvá CSP), v uznesení z 19. apríla 2017 sp.zn. 1 VCdo 2/2017, dospel k záveru, že kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 a § 421 CSP je neprípustná. Ak sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti podľa oboch uvedených ustanovení, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 CSP. Ak sú v dovolaní uplatnené viaceré vady zmätočnosti uvedené v § 420 písm. a/ až f/ CSP, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí výlučne na skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska existencie tej vady zmätočnosti, ktorá je v tomto ustanovení uvedená na prednejšom mieste.

13. Najvyšší súd, riadiac sa právnymi závermi vyjadrenými v označenom rozhodnutí veľkého senátu, skúmal prípustnosť dovolania žalovaného len podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP (nezaoberal sa teda prípustnosťou jeho dovolania z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ CSP).

14. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp.zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

15. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariača možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

16. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (1 ECdo 10/2014, 3 Cdo 146/2013). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu treba pojem „procesný postup“ súdu vykladať takto aj za právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016.

17. Žalovaný namieta, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné. Už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná len za vlastnosť (vyjadrujúca stupeň kvality) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci (viď § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ktorá prípustnosť dovolania nezakladala. S týmto názorom sa stotožnil aj ústavný súd (pozri rozhodnutia sp.zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016).

18. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) „inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.“ zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

19. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za

následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). Obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie dovolateľa, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil. Odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu; jeho postup, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozsudkom prvoinštančného súdu, nemožno považovať za neodôvodnený. Podľa názoru dovolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré treba v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie chápať ako jeden vecný celok) náležitosti v zmysle § 393 CSP. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že súdy neodôvodnili svoje rozhodnutia podľa predstáv dovolateľa. Žalovaný tak neopodstatnene namieta existenciu vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

20. Dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka (a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zakladajúcim prípustnosť dovolania) nebolo podľa predchádzajúcej právnej úpravy nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

21. So zreteľom na obsah dovolania najvyšší súd zdôrazňuje, že ak súd niektorý dôkaz nevykoná, môže to viesť prípadne k nesprávnym skutkovým zisteniam a v konečnom dôsledku aj k vecne nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k odňatiu možnosti konať pred súdom. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladá prípustnosť dovolania (1 Cdo 126/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 12/2015, 4 Cdo 191/2011, 5 Cdo 43/2013, 6 Cdo 95/2012, 7 Cdo 179/2014, 8 Cdo 346/2014). K procesným právam strany sporu nepatrí, aby bol súdom vykonaný každý ňou navrhnutý dôkaz alebo dôkaz, o ktorom sa procesná strana subjektívne domnieva, že by mal byť súdom vykonaný. Rozhodovanie o tom, ktoré z dôkazov budú vykonané, patrí vždy výlučne súdu, a nie účastníkovi konania. Pokiaľ žalovaný namieta, že súd prvej inštancie nevyhovel žiadosti na postup podľa § 127 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého znalecký posudok možno dať preskúmať aj inému znalcovi, vedeckému ústavu, alebo inej inštitúcii, dovolací súd poznamenáva, že citované ustanovenie umožňovalo podrobiť znalecký posudok kontrolnému znaleckému skúmaniu, no bolo výlučne na súde, ktorý vec prejednával, či takýto dôkaz vykoná (§ 120 ods. 1 veta druhá O.s.p.). Ak sa súd rozhodne, že určité dôkazy nevykoná (napríklad preto, že sú podľa jeho názoru pre vec nevýznamné alebo nadbytočné), nemôže to byť považované za postup znemožňujúci procesnej strane uskutočňovať jej procesné oprávnenia (§ 420 písm. f/ CSP).

22. K ďalšej dovolacej argumentácii žalovaného najvyšší súd uvádza, že už podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ani od 1. júla 2016 nie je žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia vecí (nesprávneho vyriešenia niektorej právnej otázky súdom) na možnosť niektorej strany civilného sporového konania uskutočňovať jej patriace procesné oprávnenia. Nesprávne právne posúdenie vecí nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP (viď aj R 24/2017).

23. Na podklade vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalovaného nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné.

24. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd odmietol dovolanie žalovaného podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné.

25. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.